Ч 46 (841). Львів, четвер дня 28. лютого 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня рано кромі понеділка

Умови передплати у Львові:	
На рік	44·— К.
„ півроку	22·— „
„ чвертьроку	12·— „
„ місяць	4·— „

В краю і державі:	
На рік	56·— К.
„ півроку	28·— „
„ чвертьроку	15·— „
„ місяць	5·— „

За границю:	
В Німеччині	56 мар.
В Америці	26 док.
В инших державах	84 фр.

Ціна оголошень: Стрічка двоппальтова або її місце 60 с, в надісланім 1 К, в оповістках 1·50 К, в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Чи можливий поділ краю?

Одним з головних арґументів проти поділу Галичини та утвореня окремого українського краю, що ним польська сторона послугуєть ся у Відни перед центральними властями та керманичами держави, є те, що Українцям недостає урядничого матеріялу, щоби обсадити всі потрібні адміністративні місця. На перший погляд отсей арґумент справді робить вражінє чималої стійности. Можна собі уявити, що такий віденський державний муж, не знаючий відносин, навіть якби й думав про поділ краю, стане безрадний, коли йому скажуть, що нема української бюрократії, котра би українським краєм управляла.

А одначе не тільки, що так зле не є, але навпаки: українських правничих, кваліфікованих сил є цілком подостатком, щоби ціліську адміністрацію українського краю обсадити. Не говоримо тут про суд, де дуже легко п. Червінського чи кого-там иншого заступити відповідною силою споміж Українців-судовиків. Так само не говоримо про шкільництво. Нічого лекшого, як зорґанізувати українську Раду шкільну краєву. Сил на се найдеть ся аж надто доволї. А ходить нам ту о адміністрицію в вузшім значіню — т. зв політичну та скарбову.

Нема що казати: з сих двох царин адміністрації — особливо з першої тісно-політичної — Українці виперті майже цілком. Українець-староста або Українець-комісар староства се прямо білі круки. Всеж таки вони є, але з правила служать на Мазурщині. Як би їх всіх перенести до східної части краю, то всеж таки можна би ними обсадити часть адміністративних місць українського краю.

Так само є на Мазурщині дуже богато урядників скарбових, особливо низшої катеґорії — податкових. Перенесенє їх до східної части краю відразу пересуває відношенє сил серед східно-галицької бюрократії дуже значно на користь Українства.

З сих причин перенесенє заточенців Українців з Мазурщини до східної Галичини є першим услівєм до переходу адміністрації сеї части краю в укр. руки. Отсе перенесенє оправдане вповні оглядом на інтереси населеня, яке має право бути управлюваним своїми людьми, як і особистим інтересам самих заточенців та їх родин. Для того заточенці-Українці на Мазурщині повині самі зголоситись до Української Парляментарної Репрезентації, щоби вона мала їх евіденцію до кождочасного їх ужитку. А рівночасно повинні вони в дни 3. марта с. р. заначити, що їх волею є вернути до рідного краю та показати, де треба, що їх на заточеню не жменя, але цілі сотки. Дня 3. марта с.р. всі заточенці-Українці нехай вишлють депешу до монарха з желанями з приводу мира та з просьбою о перенесенє до східної Галичини. Так само треба сю просьбу предложити депешою президентови міністрів.

Поза тим є в адміністрації в тіснійшім значіню також трохи Німців та Чехів, а в податкових урядах дещо Жидів. Отсих можна так само цілком вигідно ужити саме для східної Галичини, себто властивої Галичини. Будучи національно незаанґажованими, вони будуть цілком добрими урядниками в нашім краю. Вкінци й одна частина польських урядників певне радо лишить ся в адміністрації східної Галичини — тим більше, що по справедливости Полякам належить ся певний процент місць в східно-галицькій бюрократії, відповідаючий процентози Поляків (очевидно: без Жидів!) у східній Галичині.

Можна приняти, що сим робом дасть ся що найменше половина місць в адміністрації східної Галичини обсадити дотеперішними силами — в податковости навіть пол[illegible]ляюча більшість місць. Що до другої полов[illegible] адміністрації, головно політичної, то вже в часі війни зроблено досвіди, що вказали дорогу, якою треба-би піти. Деякі староства в часі війни обсаджено військовими, навіть неправниками і результати сего зарядженя були більше як вдоволяючі. Щоби бути керманичем управи повіту, до сего не треба ніякої специяльної фільозофії. Кожен енерґічний чоловік, що знає обставини і житє, надаєсь до сего. Тим більше правники — приміром: судії, адвокати, нотарі. Питаємо: чому не може бути керманичем староства судія чи адвокат — сей останній тим більше, що має політично-адміністративний іспит? Чому комісарем староства не може бути конціпієнт адвокатури, доктор прав — тим більше, як має адвокатський іспит? Вистане в той спосіб обсадити сто місць, аби адміністрація східної Галичини приняла цілком инший вид, ніж має дотепер.

Та чи не буде се получене з кривдою дотеперішних урядників-Поляків, що служать у східній Галичині та мусілиб зробити місце Українцям? — О національній кривді не може тут бути мови. Сегодня покривджені Українці, і то тяжко. Коли-ж ся кривда поправить ся, то не є се знов кривдою Поляків, але відобранєм того, шо їм не належить ся. Що-ж до індивідуальних добре набутих прав до посади, авансу і т. д. — то сї Поляки, що ще лишилиби ся у східній Галицькій управі, нічого не втратять. Навпаки: як рутиновані в своїм заводі вони будуть мати першенство у авансах і т. п. перед т. зв. „айншубами“, отже зискають. А так само зискає решта урядників-Поляків, яких з східної части краю належить забрати, а котрі і так переважно походять не з укр. части краю. Для них є чистим інтересом іти на урядників до Польщі, де треба аж 30.000 урядничих сил, яких там нема! Там відчиняєсь для них широке поле до праці над їх рідним народом і до скорого авансу. Поділ краю лежить через те прямо в їх інтересі і в інтересі їх родин.

Осьтак представляєсь справа поділу краю з становища технїчно-бюрократичного. Щож до політичної сторони сеї справи, то все є легке до переведеня та можливе, що признасть ся як політично вказане. Коли Австрія вважає утворенє окремого укр. краю в її межах річию політично конечною — то і переведенє сего в житє певне не стріне ні трохи ненепоборимі перепони. Тоді все можливе до зробленя — лиш треба енергічно взятись до річи та не вбивати Поляків у ще більшу меґальоманію потуранєм їх диким претенсіям бути пестієм цілої Европи. Як до тепер річ веде ся, то тактика примінювана супроти польських претенсий, не є того роду, щоби могла Поляків привчити поміркованости. Півсотні літ виховувано у наших Поляків зарозумілість у найострійших формах. Вмовлено в них, що вони вибранці всеї Европи, а з'окрема що історична місія Австрії є помогти їм запанувати над половиною східної Европи. Колиж реальні обставини показують, що вони дістануть державу лише в межах етноґрафічної польської теріторії — тай то не цілої — то Поляки попадають у національний шал. І не так їх болить, що Німець держить Познань, Гнєзно, Гопло, Крушвицю та Кашуби, як те, що їм вириваєсь з рук українська добича. В тім пригадують вони хижака, котрий скаженіє, коли йому вирвесь з рук жертва, яку мав уже в кіґтях та збирав ся поглотити. Потуранєм їх шалови — як се робить ся тепер у Галичині — не можна привчити сего справді хорого народу (а властиво його хорої інтеліґенції!) до реального думаня та до міреня національного апетиту реальними условинами. Оден погляд на карту Европи вказує, що Українці при будові своєї держави мусять втратити чималі пограничні области та кольонії, роз'сіяні аж по Балкан. А однак вдоволюють ся тим, що можна осягти — в кождім разї державою обтятою о яку одну четвертину або й третину всеї етноґрафічної укр. теріторії. Так само є з Італіянцями, Румунами, Греками, Сербами, навіть Німцями, які живуть і в Швайцарії, і в Австрії і поважними кольоніями в Росії та в Угорщині. Чиж одні Поляки мають бути виїмком?

Зносини з Україною.

Над кордоном.

(О. Л.) Українське правительство відсилає австрійських полонених до Проскурова зелїзницею, а відси йдуть вони пішки. В Тернополі збираєся їх і відсилаєсь далї. Денно 5—10 тисяч. Торговля з Україною в повнім розгоні. Тамошні купці заявили нашому війську, що сейчас доставлять величезні, в великі тисячі кіль йдучі маси збіжа, найліпшої муки, льну, скір і т. п. Богато Українців з наших полонених пристало до укр. війська. Австрійські військові власти відповіли укр. купцям, зглядно стоячому на границі війську, що платити будеть ся по висших цінах, як теперішні максимальні ціни.

Росія приняла німецькі умови мира.

В німецькім парляменті державний підсекретар Буше перечитав зміст ультіматy принятого російськими делеґами. Ось він: Німечина готова обновити переговори з Росією й заключити мир під слїдуючими умовами:

1) Німечина й Росія признають, що воєнний стан скінчив ся. Оба народи хотять жити з собою в мирі й приязни.

2) Области на захід від лінії представленої російській делегації в Берестю, що належали до російської держави, на будуче не будуть підлягати зверхности Росії. Лінію ту треба переложити в околиці Динабурга до східної границі Курляндії. Попередна приналежність тих областий до Росії не обовязує їх супроти Росії до нічого. Росія зрікаєть ся вмішуваня до внутрішних справ тих областий Німечина й Австро-Угорщина задумують в порозуміню з населенем тих областий означити їх судьбу.

Німечина є готова сейчас по заключеню загального мира, скоро лише російська демобілізація буде вповні переведена, опорожнити области положені на схід від тої лінії, оскільки точка 3. не постановляє інакше.

3) Лівонія і Естонія будуть негайно опорожнені з російських військ і червоногвардійців, і обсаджені німецькою поліцією до часу, коли краєві інституції запевнять безпеку і привернуть державний лад. Всїх з політичних причин увязнених жителів краю маєть ся негайно випустити.

4) Росія заключить сейчас мир з Українською Народною Републикою. Україну і Фінляндію опорожнить ся без ніякого договору з російських військ і червоної ґвардії.

5) Росія зробить все, що в її силах, щоби запевнити як найскорше віддане Туречині східно-анатольських провінцій й признає знесенє турецьких капітуляцій.

6) а. Маєть ся перевести повну демобілізацію російського війська включно з утвореними теперішним правительством військовими частинами.

б) Російські воєнні кораблї на Чорнім Морі, на Балтійськім Морі і на Ледовім Морі маєть ся або перевезти до російських пристаний і там задержати аж до загального мира або сейчас розоружити. Воєнні кораблї антанти в російській области маєть ся трактувати так як російські.

в) Торговельна плавба на Чорнім і Балтійськім морі зачнеть ся знов, як се предвиджено в перемирнім договорі. Усуванє мін маєть ся зачати сейчас. Бльокована область на Ледовім океанї лишить ся аж до загального мира.

7) Німецько російський мировий договір з 1904-го року входить знов в силу з виїмком клявзулї про найбільші удогідненя для країв азійських. Належить сюди також часть кінцевого протоколу: забезпеченє свободи вивозу і свободи цла для вивожених металів, як найскорші переговори над заключенем мирового договору, запевненє найбільших удогіднень найменше до кінця 1925 р. також на случай виповідженя провізорії, вкінці постанови відносно артикуків VII., III., IV. A, уступ 1. і 5. мирового договору з Україною.

8) Правно-полїтичні справи будуть управильнені на підставі постанов першого читаня німецько-російської правної комісії, о скільки постанови ще не є усталені, отже головно відшкодованє за цивільні шкоди на основі німецької предлоги. Росія допустить німецькі комісії для охорони німецьких полонених, цивільних осіб і виселенців і по змозі їх попирати.

9) Росія обовязуєть ся здержати всяку урядову або попирану урядом аґітацію або пропаґанду проти 4 союзних правительств і їх державних і військових інституцій також у обсаджених осередними державами областях.

10) Згадані умови мають бути приняті в протягу 48 годин. Російські повновласники мають негайно удати ся до Берестя і там в протягу 3 днів підписати мир, який в протягу двох тижнїв має бути ратифікований.

Дальше подав державний секретар, що Троцький і Йоффе вже виїхали з Петрограду, але коло Пскова мусїли задержати ся, бо там висаджено міст. Вони скоро приїдуть до Берестя, куди також їдуть члени делеґацій чотирьох союзних держав.

Українсько-польська границя загрожена!

Коли в Берестю повновласники осередних держав підписали мир з Українською Народною Републикою і в імя історичної справедливости віддали українській державі споконвічні українські землї: Холмщину і Підляше, здавалось, що тим чином справа приналежности тих земель та їх доля порішені. Так бодай було би всюди инде, що раз підписане зобовязанє перестає бути спорним питанем, а стає твердою, незігненою і незахитаною подією.

Тим часом що дїєть ся? Польська міська бюрократія счинила крик, заворушилась, всякі донкішоти з титулами і без титулів почали звертати панські відзнаки — ордери, котрі й так ніколи їм не належали ся — і Австрія злякалась. Ми знаємо, що австрійські керманичі до всього спосібні, що відкликати вчерашний акт, взяти назад дане перед годиною приреченє, для хвилевої вигоди, се у них насущний хліб. Але крутити з актом торжественно підписаним в присутности своїх союзників і ворогів, з актом, яким є мировий договір в Берестю, з актом, який ратує від напевної голодової смерти ціле населенє осередних держав — сього вже й знавці австрійської політичної характерности не припускали. Чиж ґр. Чернін на стільки короткозорий полїтик, що не числив ся з опором хижацької польської інтеліґенції? (Говоримо виразно інтеліґенції, бо Поляки о думку хлопа не питають, а як би запитали, то тільки скомпромітували би ся!)

Коли навіть один з представників російських большевиків (член рос. мирової делеґації), котрі мира осередних держав з Україною не признали, Каменев, заявив публично, що крик Поляків безхосенний, бо справа Холмщини вже для них пропала, то ґр. Чернін, „головний подвижник“ українського мира, а за його згодою др Зайдлєр, злякавшись клїки польських імперіялїстів, почали сейчас крутити. Не тільки що вимогли на українській делеґації корисне для Поляків поясненє артикулу II., але вони пішли ще дальше.

Півурядовий орґан міністерства заграничних справ „Polnische Press-Agentur“ подає інформації, що визначенє границь Польщі й України опреть ся евентуально о лінію Буга!

А до краківського „Czas-y“ доносять з Відня: „Хоч положенє в холмській справі взагалї незмінене, то однак не дасть ся заперечити, що останними днями множать ся ріжні обяви, котрі вказують на те, що міродатні чинники, понявши вкінци цїлу повагу положеня, намагають ся тепер бодай направити поповнену ошибку (?) і хотять в якийсь спосіб злагодити кривду (??), заподіяну Полякам (??). Слїд підчеркнути: не змінили ся факти, але змінили ся настрої. В кругах близьких міністерству заграничних справ сильно зазначують, що в холмській справі не впало ще останне слово, а вчерашний комунїкат польської пресової аґенції, очевидно інспірованої, уперше пише виразно про лінію Буга. Крім того не дасть ся заперечити, що в тонї статей віденської преси що до холмської справи зайшла зміна. Взагалї можна сказати, що нагінка (!) на Поляків устала. Помимо того всього однак се тільки настрої і обяви, а не конкретні факти, та в кождім випадку ті невловимі моменти заслугують на деяку увагу. Запримічують тут також, що в будучих переговорах в Берестю візьмуть участь кромі австро-угорських делеґатів також українські делеґати; при сїй нагоді буде можна порушити й холмську справу.

Як характеристичний момент слїд піднести, що як христіянські суспільники, так і німецькі націоналїсти старали ся вчера в кульоарах зближити до Поляків і давали їм до пізнаня, що хотять їм в польській справі піти на руку, щоби тільки уможливити Полякам покинути опозиційне становище, так дуже грізне для правительства“.

Супроти сього кокетованя закукурічених польських імперіялїстів з боку представників австрійського правительства, мусимо бути обережними!

Весь український нарід стоїть твердо на становищи заключеного Берестейського договору і не позволить його нікому змінити. — Австрійське правительство нехай добре розважить, хто йому милійший і потрібнійший, чи гурток опянїлої меґальоманїєю і імперіялїстичним хижацтвом польської міської інтеліґентної бранжі, за котрою не стоїть анї польський селянин, анї свідомий польський робітник — чи сорок-мілїоновий хлопський одноцїльний нарід, що має свою сильну державу, що весь буде вміти постояти за заподіяну собі кривду, як не сьогодня, то завтра. Під зненавиджене цїлою Україною ярмо шляхотської Польщі не дамо анї клаптика укр. землї. Ми віримо твердо в те, що ідея самоозначеня кождого народу мусить за всяку цїну у сїй війнї здїйснити ся Длятого за долю Холмщини і Підляша не лякаємо ся. Коли перестерігаємо перед крутїйством, то зовсім не в нашім інтересї. Ми за певні себе і своєї слушної справи, щоби виходити з рівноваги. — Не знайдемо правди тут, то будемо шукати иншими способами і де инде, а таки її мусимо знайти!

Вкінци звертаємо увагу ще на одну обставину: Коли границя між Україною а Польщею має іти лінією Буга, то як тоді поділить ґр. Чернін Галичину на українську і польську часть?

Свято мира і української державности!

Народна канцелярія оголошує слїдуючу інструкцію в справі всенародної манїфестації в дни 3 марта с. р.:

Відповідно до рішеня Народного Комітету з дня 18 с. м. відбудуть ся в неділю дня 3. марта 1918 у всіх повітових містах цілої Східної Галичини манїфестаційні віча з походом в честь заключеня берестейського мира і української державности. Маніфастація розпічнеть ся скрізь торжественим богослуженєм, на якім будуть виголошені патріотичні проповіди. В полудне по богослуженю відбуде ся манїфестаційний похід вулицями міста, а закінчить ся манїфестаційним вічем під отвертим небом (в случаю непогоди належить заздалегідь постарати ся о більший льокаль на віче) з таким порядком. 1) Мир осередних держав з Україною і зєдиненє з нею Холмщини і Підляша. 2) Привернене української державности в Габсбурській монархії (поділ Галичини). Резолюції в обох справах належить відсилати до Кабінетової канцелярії, Президії ради міністрів, Міністерства справ заграничних і д-ра Петрушевича.

В святї мусять взяти участь безуслівно всї Українцї і Українки з цілого повіту. Щоби уможливити нашим селянам і селянкам участь в манїфестації в повітовім містї, належить просити Вп. сільське Духовенство, щоби в неділю 3. марта с. р. богослуженє відправило рано, щоби був час опісля удати ся до повітового міста і тут в полудне взяти корпоративну участь в манїфестаційнім поході і вічу. В громадах, котрі задля великого віддаленя не могли би взяти участи в повітовім святї, належить того дня урядити окреме свято.

Взиваєть ся весь свідомий український загал, щоби безпроволочно утворив окремі комітети для переведеня сего свята — котре сейчас належить зголосити в старостві — та зорґанізованя горожанської сторожі для задержаня порядку. Взиваєть ся всїх Українцїв і всї Українки, щоби безуслівно взяли участь в святї. Товариства і корпорації, головно Січи і Соколи, по можности мають виступити з відзнаками і прапорами, поодинокі громади з відповідними таблицями і синьожовтими хоругвами, а коли можливо то і з кінними бандеріями. Нехай у нашім великім святї не бракне нікого з нас.

Належить доложити всїх сил, щоби наше перше велике всенародне свято в Східній Галичинї в часї теперішної війни випало як найвеличавійше, щоби в нїм взяв участь весь український нарід від молодїжи до старців. В повітових (по можности і судових) містах комітет свята зорґанізує впорядчиків манїфестації, які мають подбати, щоби свято 3. марта с. р. випало поважно і без заколоту. Також по селах треба покликати впорядчиків, що зорґанізують прихід наших селян і селянок на манїфестадію до повітового міста і будуть дбати о порядок у своїй ґрупі.

Мусимо показати світови, що Східна Галичина се українська земля і тільки ми маємо на нїй правити!

Коли би староства робили які перепони в уряджeню свята, належить сейчас звернути ся о поміч до Укр. Парл. Репрезентації у Відни під адресою д-ра Евгена Петрушевича, Відень, Парлямент.

При нагоді свята треба збирати датки на Народний Фонд і по заплаченю видатків получених з уряджeнєм місцевого свята переслати решту під адресою Краєвий Союз Кредитовий у Львові, Ринок 10. вкл. кн. ч. 5000 (Народний Фонд).

Телеграми (коли не можна надати телеграми, то вислати письмо) до Кабінетової канцелярії і Президії ради міністрів можуть звучати більше менше слідуючо:

Kabinettskanzlei—Hofburg, Wien.

Die ukrainische Bevölkerung des Bezirkes... vereinigt am 3 März 1918 in einer grossen manifestierenden Volksversammlung in ... bringt anlässlich des Friedensvertrages in Brest Litowsk an die Stufen des Allerhöchsten Trones ihre untertänigsten Glückwünsche dar. Möge der Frieden mit der Ukrainischen Volksrepublik die Quelle des Gedeihens für vertragsschliessende Staaten werden, ihren Völkern erneuertes Glück verheissen und den Ukrainern Oesterreichs eine besondere staatsrechtliche Organisation in Rahmen des österreichischen Staates bringen.

Ministerratspräsidium — Wien.

Die ukrainische Bevölkerung des Bezirkes... vereinigt am 3 März 1918 in... zu einer grossen manifestirenden Volksversammlung anlässlich des Friedensvertrages mit der Ukraine drückt ihre volle Zufriedenheit aus über die Vereinigung des alt ukrainischen Bodens des Chollmlandes und Podlachiens mit der Ukrainischen Volksrepublik und verlangt die Organisierung einer besonderen staatsrechtlichen ukrainischen Einheit in Rahmen des österreichischen Staates.

Таку саму телеграму як до президії ради міністрів треба вислати до міністерства заграничних справ (Ministerium des Aeussern Wien) і до д-ра Петрушевича у Відни (Reichsratsabgeordneter dr. Petruschewytsch. Wien Parlament), оплачуючи окремо тільки за три адреси, бо текст телеграми всюди остає той сам.

Про вислід свята треба донести коротко до української преси.

Скоро і енергічно до діла.

Програма манїфестациї дня 3. марта с. р. у Львові слідуюча: О год. 9 рано відправить ся архієрейська Служба Божа в церкві св. Юра — о 8·30 співана Служба Божа у всіх инших львівських церквах. О год. 11 уставлене учасників маніфестації на площі Юра, де виголосить ся кілька промов. Около 11·45 похід вирушить з площі Юра вулицями Міцкевича попри сойм в вулицю Третого Мая, Ягайлонською, Карла Людвика, Галицькою на Ринок; тут похід уставить ся в колюмни від вул. Руської до вул. Гродзіцьких і від вул. Гродзіцьких до вул. Краківської. В Ринку буде дві промови — з бальконy „Просвіти“ і з балькону „Нар. Торговлі“. По відспіваню народних имнів наступить в ринку розвязане походу і конець манїфестації.

Наша інтелїгенція з лввівського повіту і з близьких сіл инших повітів повинна подбати, щоби в неділю 3. марта с. р. як найбільше наших селян і селянок прибуло до Львова. Збірна точка площа св. Юра

Похід на Україну.

БЕРЛІН, 26. лютого. Урядово: Група Айхгорна: Чотири дни по переступленю Моон-Зунду наші війська, під проводом ген. пор. Секендорфа що йдуть на Ревель, циклїсти, кіннота і скорострiли, по зведеній борбі заняли вчера перед полуднем твердиню. В Лївляндії богато міст прикрасило ся при нашім вході прапорами. Освобождено богато вязнених Росіянами горожан. На південь від Пскова натрафили наші полки на сильний опір. У завзятій борбі побили неприятеля і заняли місто.

Група Лїнзінгена: Проти наших військ, що йдуть здовж Припяті станули коло Количкович неприятельські сили. В меткім наступі відкинено ворога й занято місто та дівірець. За кілька днів перебули війська ген. Лїнзінгена пішки, зелїзницею й самоходом при важких зусилях і недостатках понад 300 км. Разом з українськими військами очистили вони великі полоси краю від грабуючих банд. Українське правительство привертає спокій і лад в очищених від неприятеля частях краю. На східнім фронті полонено знов 3 дивізійні штаби, 180 офіцирів і 3676 жовнярів. Полонених і добичу з Ревня і Пскова не можна ще точно означити. На инших фронтах війни нічо нового.

Криленко просить розему?

БЕРЛІН. — „Localanzeiger“ доносить з Копенгаги:

Криленко звернув ся до Генерального штабу німецької армії з просьбою тепер, коли Росія приняла мирові умови, відновити розем.

Російська делеґація.

ПЕТРОГРАД, 26-го лютого (ПАТ.). — На зарядженє ради народних комісарів вислано до Берестя делеґацію, щоби підписати предложений Німцями та принятий на засіданю 24. лютого о годині 4-тій рано головною комісією — мир.

Членами делеґації є Троцький, комісар для заграничних справ, Чічерік, Соколов, Петров, Алексеєв, член партії лївих соц.-революціонерів, далї секретар делеґації Иоффе і військові фаховці.

Переговори з Румунією.

Перерва. — Петро Карп проти короля.

БУДАПЕШТ. В тутешних правительственних кругах думають, що при принятю до відома умов осередних держав, румунський президент міністрів уважати ме конечною перерву, щоби нарадити ся з Ясами. Сю павзу використають ґр. Чернїн і др. Кільман щоби заключити мир в Берестю.

КЕЛЬН. „Kölnische Volksztg.“ доносить з Букарешту: Люпукастакі зложив в імени бувшого президента міністрів Петра Карпа румунській роземній делеґації таку заяву: Петро Карп просить послушно представити королеви, що після його думки навіть коли король заключить з осередними державами мир, то полишенє короля на престолї могло би викликати ряд потрясень, які унеможливили би династію й труднили би вилїченє спричинених фатальною й фалшивою політикою ран.

Державна Рада.

ВІДЕНЬ, 26. лютого. Засіданє отворено о 11 год. 15 мінут. Президент міністрів подав до відома, що цїсар не приняв димісії міністра просвіти Цвіклїнського і міністра Твардовського. По предложеню проекту закону міністра просвіти в справі образованя учителів і проєкту міністра публичних робіт в справі зміни закону про загальну військову службу, президент палати Грос перервав засіданє до 2 год. по пол. в цїли нарад партій. В часї перерви відбули ся наради провідників партій, на яких постановлено відложити з денного порядку буджетову провізорію та сим дати час президентови міністрів вести наради з партіями.

О год. 2-гій поставив президент Грос внесенє, щоби на денний порядок поставити чотири звіти комісій.

Палата приняла внесенє двоматретими голосів. По звіті першого бесідника дра Вальднера засіданє замкнено.

НОВИНКИ.

— **Як виглядало перше засіданє парляменту.** „Frankf. Ztg.“ приносить цікавий опис першого засїданя парляменту дня 19. с. м. Коли президент Грос хотів сказати кілька слів про схід, всі славянські посли крім Українців встали і вийшли та вернули аж тоді, як зачав говорити президент міністрів Зайдлер. Посли збили ся сотками коло лави премієра, головно сварливі Чехи присунули ся до него аж до небезпечної віддалі. Ледви Зайдлер став говорити, як чеський соціял-демократ Совкуп зачав обрабляти кулаками лавку президента міністрів і викрикувати грубі лапки на правительство. Його відтиснули німецькі посли і він лише вигукував з товаришами з далека. Поляки сиділи тихо. — Та сама часопись доносить, що Поляки не дадуть ся заспокоїти уступками правительства вони жадають лїнії Буга і голови гр. Чернїна.

(ад) **Чистопольська безличність.** Польські ґазети приносять „протести зємі хелмскєй“ і викручують ся диплюматично сїном, а саме подають: „настенпуйом тисьонце подписуф“. Може би панове Поляки надрукували бодай пів сотки, щоб, ми побачили чи їм стане і до тої півстотки!..

— **Розвязане львівської польської збірнї.** Львівське кореспонд. бюро подає, що тутешню збірню польського леґіону розвязано, й мужва та офіцирів віддано до 41. п. п.

— **Поворот з полону.** Наш відомий композитор Др. Станислав Людкевич вернув з полону, де перебував від упадку Перемишля.

— **Бережанщина.** Дня 2. марта 1918 р. в суботу, о год. 12. в полудне відбуде ся анкета кружків У. П. Т. цілого повіта з отсим порядком: 1) отворене анкети; 2) реферат педагогічний; 3) реферат повітово-шкільний; 4) дискусія; 5) внески.

Просимо всьо українське учительство і духовенство прибути в комплеті. — Старшина. 3—3

— **Польські інформації.** Вольф дементує з Берлїна фальшиві вісти про те, що в Ченстохові й у Вроцлавку завішено воєнний стан та що ґенер. Розвадовський став головним польським командантом. Гарні вісти мають часом „dla podjęcia ducha“ польські ґазети...

— **Протест Литовців проти польських аспірацій.** В редакції „Stockholms Dagblad“, який недавно помістив інтервію з Люд. Кульчицьким, явила ся депутація литовських товариств в Стокгольмі і запротестувала проти польських аспірацій на Вильно.

— **Ґенер Мусніцький просить помочи.** Генер. Довбур-Мусніцький вислав таку іскрову депешу до цивілізованих народів: Дня 19. с. м. привезено до Бобруйська страшно покалічені трупи трьох польських жовнірів. Жителї доколичних сіл, де знайдено трупи, кажуть, що большевицькі варвари через 3 години в страшний спосіб мучили забраних до неволі польських жовнірів, виколюючи їм очи, і витинаючи цілі куснї тїла, а вкінци закопуючи живцем.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, 28. лютого 1918.

Нині: 28. лютого греко-кат. Онисима і П., римо-кат. Леандра.

Завтра: 1. марта: греко-кат. Памфіла, римо-кат. Альбіна.

До всїх державних і автономічних урядників і функціонарів української народности! Заходом Товариства українських правників відбудуть ся дня 1-го марта 1918 го року (в пятницю) о 6-тій годині вечером в салі Ставропигійського Інституту при ул. Блярській число 9. великі наради всїх державних і автономічних урядників і функціонарів української народности без огляду на становище і політичні напрямки з отсим дневним порядком:

1) Справа краєвої орґанїзації і статистики всїх державних і автономічних урядників і функціонарів-Українців;

2) Справа береженя прав української мови;

3) Справа участи в святі 3-го марта 1918 року. 1—2

Вже Воскресла Україна! Кождий Українець чи Українка повинні носити відзнаку „Соборної України“. Металева відзнака з дружкою (шпилькою) 1 Кор. 20 сот. При більших замовленях опуст.

Адреса замовлень: „Вісти з Запорожа“, Львів, ул. Руська 20. 1—2

„Дирекція приватної української гімназії з правом прилюдности в Долині, подає отсим до відома, що наука на приготових курсах до ґімназії і учительского семинаря починає ся з понеділок д. 4. марта б. р.“ 2—3

Просимо Впов.

передплатників нашої часописи о ласкаве вирівнанє залеглостий і надісланє передплати, бо з днем 10. марта с. р. будемо змушені здержати безуслівно висилку „Українського Слова“ всім, хто до сего речинця не вирівнає залеглостий і не пришле передплати.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведене

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє. Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятині. Пацієнтів з провінції залагоджуєть ся в найкоротшім часі.

Краєвий адвокат

Др. Евген Гвоздецький

веде канцелярію у Львові, рпи ул. Красіцких 6.

Адвокат Краєвий

Др. Роман Перфецький

отворив адвокацьку канцелярию Львів, ул Сикстуска 43 „б“ 13—30

Оголошеня.

Знаменита дубельтівка

(Гамерлесівка) оказийно до проданя. Відомість в адм. „Укр. Слова“.

Пошукую женщини старшої, інтеліґентної, лагідної вдачі, найрадше з священичої родини, для товариства моїй жені і до помочи при веденю малого господарства. Ласкаві зголошеня слати на адресу: о. Юліян Мирон Присташ, парох в Липю п. Лютовиска. 1—2

Оженить ся старий учитель управляючий літ середних, кавалер, лагідної вдачі майна 20000 К з учителькою милого виду, лагідної вдачі або панною виобразованою до 40 літ.

Рішучі зголошеня фотографія неаномінові без пересудів не для забави слати посередно до о. Павла Стефана Процько в Лобозви пп. Устрики долішні безпосередно: Омель іоздава тамже. 1—2

Ц. к. Намісництво Централя краєва для господарчої відбудови Галичини потребує належито украліфікованих сил технічних в Централі і для Експозитур будівляних передовсім у всхідній части краю.

Рефлєктанти на ті посади зволять вносити поданя до президії ц. к. Намісництва Ц. В. Г. в Кракові заосмотрені в докази удзібненя з свідоцтво фахових студій, свідоцтво заводової практики, доказ відношеня до служби військової і свідоцтво бездоганного захованя видане ц. к. Старостом, в окрузї котрого патент в послідньім часі перебував або ц. к Дирекції Поліції у Львові або в Кракові

Умови принятя будуть залежні від кваліфікацій теоретичних і практичних. 1—3

На памятку

заключеня з Україною мира!

Фотографії української мирової делеґації можна набути в Книгарні тов. Шевченка по ціні 4 К і 2·50 К.

Конкурс.

Кураторія неуконституованої фондації „Народний Дім“ у Львові розписує отсим конкурс на управителя канцелярії з речинцем до дня 15 мерта 1918.

Кандидати на сю посаду мають внести поданя удокументовані доказами відповідної кваліфікації на сю посаду в означенім речинци до канцелярії Кураторії, ул. Вірменська ч. 3, II. Близші услівя будуть уложені при договорі.

Від Кураторії фондації „Народний Дім“.

У Львові 26 лютого 1918.

Др. Кость Левицький предсідник — о. Теодозій Лежогубський секретар. 1—2

Хто був у Ґмінді на бараках

най купить собі сейсас на памятку (1 серію) 20 карток з життя виселенців як: „за дротом“ „купелї“ „шпиталї“ і т. д. Картки висилає ся рекомендованим листом за попереднім надісланєм гроший 3 К 50 сот.

Гроші посилати на адресу „Verlag der ukrain. Lehrerschaft Wsaimna Pomitsch Gmünd N. ö Barackenlager. 4—4

Купуйте і замовляйте КАЛЕНДАРЕЦЬ

„РУСАЛКА“ на 1918 рік.

Ціна 40 сот. (в перес. 45 сот.)

10 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17 вже оплачено

В красній оправі як нотес К 1·20

Замовленя приймає і висилає по одержаню готівки: А. ОКПИШ, Львів, Кадецька 4. 5—10

Запросини

до підписки акцій Земельного Банку Гіпотечного, спілки акційної у Львові, в цїли підвишки акц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К номінальної вартости.

На численні бажаня — з причини перерон в комунікації — рішила Надзірна Рада Банку продовжити речинець до замовленя акцій нової емісії до кінця лютого 1918.

УСЛІВЯ ПІДПИСКИ:

Зголошеня приймає Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові, (вул. Підвалє 7).

Емісійний курс виносить за акцію для дотеперішних акціонарів К. 400, а для неакціонарів К 420 (з огляду на користи з придбаних вже резервових фондів).

Вп. акціонарі, мають право до побору по курсі К 400 стільки нових акцій, кілько посідають давних, та коли хотять користати з першенства і курсу, зволять при зголошеню виписати числа посіданих акцій і евентуально на бажанє банку предложити старі акції (без купонів), які їм звернеть ся по увидненю зголошеня.

Нові акції беруть участь в зиску банку, почавши від 1. січня 1918 на рівні зі старими акціями, проте належить замовлені акції вплатити до каси банку до кінця лютого 1918 курсову ціну враз з 5% відсотками, обчисленими за час від 1. січня 1918 до дня вплати, аби мати право до дивіденди за р. 1918. та по К 6 від акції на оплату стемпля і конфекції.

Рентовий податок від акцій оплачує Банк без потрученя Вп. акціонарям.

Після постанов статуту половину акцій видаєть ся на імена акціонарів (поіменні акції), а половину на оказителя (безіменні акції). В зголошеню може замовляючий зазначити, кілько акцій рад би мати на імя, чи на оказателя.

Замовляти можна довільну скількість акцій.

Приділ скількости переводить одначе Дирекція банку після своєї зважливости та повідомить зголошуючого про приділ, а по виготовленю акційних грамот видасть приділені акції за зворотом посвідки вплат і повідомленя про приділ. На случай неприділеня акцій зверне банк вплачені квоти з відсотками.